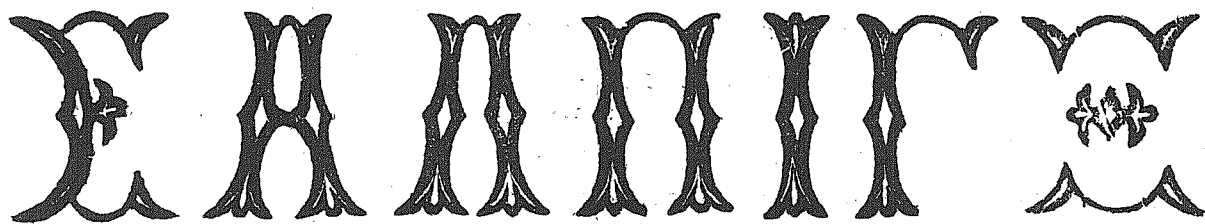

Συνδρομή ετησίαν
προπληρωτέα.

Εν ταῖς πόλεσι:
τῆς Κύπρου Σελ. 8
Εν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξω-
τερικῷ σφ. 15

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

Καταχωρήσεις προ-
πληρωτέαι. Εἰς ποσῆ-
σεις καὶ διατρίβαι κατ'
ἀποκοπήν. Ἄρθρα
σύμφωνα τῷ προγράμ-
ματι τοῦ φύλλου κατα-
χωρίζονται δωρεάν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τίθεται εἰς πλειοδοσίαν ἡ ἐνοικία-
σις τῶν κτημάτων τῶν ἐξῆς μοναστη-
ρίων τοῦ θρόνου Κιτίου.

1. Ἀρχάγγελος Μοναγρίου με ὅ-
λα ἡ κτήματα συμπεριλαμβανομέ-
νων καὶ τῶν τῆς Ἀμασγού.

2. Μέσα Ποταμός με ὅλα τὰ
κτήματά του.

3. Κουκά ὁμοίως.

Ἡ ἐνοικίασις καὶ τῶν τριῶν μονα-
στηρίων ἀρχεται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρί-
ου (ε. π.) διὰ τέσσαρα ὀλόκληρα ἔτη.

Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ χωρὶς ἂν
ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω μοναστηρίων
ἐν τῇ Μητροπόλει παρὰ τῷ Πανοσιω-
τάτῳ Ἐξάρχῳ, ἢ ἐν ἀπουσίᾳ αὐτοῦ
παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ. Ἡ παράδοσις
γενήσεται τὴν 13]25 Σεπτεμβρίου
1888 ἐν τῇ Μητροπόλει.

Πρὸς περισσοτέρας πληροφορίας ὁ
βουλούμενος ἀπευθυνθήτω εἰς τὸν Πα-
σιώτατον Ἐξάρχον, ἢ εἰς τὴν Ἐπι-
τροπήν.

(Ἐκ τῆς διαχειριστικῆς
Ἐπιτροπῆς).

Ἐν τῇ Μητροπόλει Δεμησσῷ
8]20 Αὐγούστου 1888.

Ἐν τῷ φαρμακείῳ τοῦ κ. Κ. Με-
λλά εὐρίσκεται κινίνη πρώτης ποι-
ότητος, ἐξοδευομένη ἀντὶ 10 μόνον
ἀράδων τὸν κόκκον. Οἱ βουλό-
μενοι θὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς
δυνάμεώς της καὶ τῶν καταλλή-
λων περὶ τῆς χρήσεως αὐτῆς ὁδηγίων
καὶ συμβουλῶν.

Η
ΜΑΣ ΠΑΡΕΞΗΓΟΥΝ
Η
ΔΕΝ ΜΑΣ ΕΝΝΟΟΥΝ.

—α;β;—

Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν φύλλων,
μετὰ πλείονος εὐχαριστήσε-
ως ἀναγινωσκόμενον καὶ μάλ-
λον παντὸς ἄλλου ἐκτιμώμενον
τὸν Κύπρον εἶνε ἡ Ἀκροπόλις,
ἡ πολλὰκις ὑψώσε φωνὴν ὑπὲρ
τῆς ταλαίνης Κύπρου καὶ ὑπὲρ
τῶν δικαίων τῶν ἀτυχῶν κυπρί-
ων συνήγορον. Εὐνόητον λοι-
πὸν καθίσταται κατὰ πόσον ἡ δύ-
ναμις τοῦ να συνταράξῃ τοὺς Κυ-
πρίους ἀναγνώστας τῆς φράσε-

τις, δυσμενῆς τοῖς Κυπρίοις, ἀ-
παντῶσα ἐν ταῖς ἐκ Λονδίνου
ἀνταποκρίσεσιν αὐτοῖς, καί περ
τῆς φράσεως ταύτης, ἀτομικῆς
οὔσης ἰδέας τοῦ ἀνταποκριτοῦ
τῆς, οὐδαμῶς βεβαίως δι' αὐτὴν
εὐθύνεται ἡ τοῦ ἐν λόγῳ ἐγκρί-
του φύλλου ἀξιοτίμος διεύθυνσις.

Προϋτιμῶμεν νὰ παρελθω-
μεν ἐν σιγῇ τὸ πρᾶγμα τοῦτο,
πλὴν πρῶτον ἐπειδὴ κατέστη ἡ-
δη γνωστὴ ἡ τοιαύτη παρ' Ἑλ-
ληνος κατὰ Κυπρίων Ἑλλήνων
μομφὴ καὶ τοῖς μὴ ἀναγνώσταις
τοῦ μνησθέντος φύλλου, ὥς καὶ
τοῖς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ζῶσι Κυ-
πρίοις καὶ τοῖς ξένοις, ἐν οἷς εἰσι
καὶ οἱ ἀφορμὴν ζητοῦντες ὅπως
κατακρίνωσι τοὺς Κυπρίους, καὶ
ὑπερφιάλους τὰς ἀπαιτήσεις ἡ-
μῶν ἀποκαλέσωσι καὶ αὐθις, ἐ-
πιτακτούμενοι τὴν τοιαύτην μαρ-
τυρίαν Ἑλλήνος δημοσιογρά-
φου, καὶ δεύτερον, ἐπειδὴ τῆς
τοιαύτης ὑποτιμήσεως τοῦ Κυ-
πριακοῦ δικαίου καὶ ἐκ μέρους
ἡμετέρων τινῶν, —μαρτυρούσης
πλήρη τῶν πραγμάτων ἄγνοιαν,
—δύναται νὰ γείνη χρῆσις παρ'
Ἀγγλων, δημοσιογράφων ἢ μὴ,
πρὸς ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὅσα καθ'
ἡμῶν ἀπὸ σκοποῦ γράφουσιν ἢ
ἐν ἐκθέσει τῇ κεντρικῇ Κυβερ-
νήσει μεταβιβάζουσι, δι' οὗ ἡ ἐπι-
μέλει ἐκαστοῦ ὅτι οἱ Κύπριοι
γοργῶ τῷ βήματι πρὸς τὴν εὐη-
μερίαν προχωροῦσι καὶ ὅτι πᾶ-
σα κατὰ τῆς διοικήσεως διαδή-
λωσις ὑπὸ τινῶν «θερμοκεφά-
λων» ἐνεργεῖται, ἀναγκαῖον θε-
ωροῦμεν ἵνα, ἐν πάσῃ τοιαύτῃ,
ἐν ἀγνοίᾳ ἢ ἐν γνώσει, διαστρε-
βλώσει τῶν πραγμάτων, δίδεται
ὡς ἀπάντησις αὐτῇ τῶν πραγ-
μάτων ἢ κατὰστασις ἐν συγκε-
φαλαιώσει, ὅπως ἐπὶ τέλους νο-
ηθῶμεν ἀρκούντως καὶ ὑπὸ τῶν
μὴ ἐννοούτων καὶ ὑπὸ τῶν πα-
ρεξηγούντων ἡμᾶς.

Ἄγνοοῦμεν ὁμωστὶς ἀμαγευτικὴν
δύναμιν ἔχει τὸ Λονδίνον τοῦτο,
ὥστε ἂν ὡς πατήρη τις τὸν πό-
δα ἐν αὐτῷ νὰ μεταβάλληται
ἀμέσως εἰς θερμὸν τῶν Ἀγγλων

συνήγορον καὶ, τὸ μᾶλλον περιέρ-
γον τοῦτο, νὰ καθίσταται ἀμέσως
ἀλάνθαστος γνώστης τῆς καλῆς
τούτων ἐν ταῖς ἀποικίαις δια-
χειρίσεως καὶ σκληρὸς ἐπικριτὴς
τῶν κατὰ τῆς διοικήσεως τού-
των παραπονουμένων. Ὡσεὶ τὸ
Λονδίνον, τὸ καταμαγεῦτον αὐ-
τὸν ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν λαμπρῶν καὶ
πολυτελῶν κτιρίων, τὸ κατα-
θαμβοῦν αὐτὸν ἐπὶ τῇ εὐτυχίᾳ
καὶ ἀενάῳ ἐμπορικῇ κινήσει τῶν
κατοίκων, καὶ τὸ καταθέλον
αὐτὸν ἐπὶ τῇ διακοσμῇ τῇ
τάξει καὶ τῷ καλλωπισμῷ, εἶνε
πιστὸν καὶ γνήσιον δαῖγμα τῆς
εὐτυχίας, τῆς εὐνομίας καὶ τοῦ
μεγαλείου τοῦ αὐτὸ τὴν αἰγίδα
τῶν Ἀγγλων λαοῦ. Πιθανῶς
τὸ Λονδίνον νὰ ἔχῃ τοιαύτην
τινὰ μυστηριώδη μεταμορφω-
τικὴν δύναμιν πρὸς πάντα ἐπι-
σκεπτόμενον αὐτὸ, ἀλλὰ, δυνά-
μεθα νὰ διαβεβαιώσωμεν τοὺς
πάντας, ὅτι ἡ τοιαύτη θαυμα-
τουργὸς δύναμις τοῦ οὐδὲν δύ-
ναται μόνον πρὸς Κύπριον, ἀλλὰ
Κύπριον ζήσαντα ἐν Κύπρῳ
τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη. Ἡ
τοιαύτη ἐνθουσιαστικὴ ὑπὲρ τῶν
Ἀγγλων δύναμις τοῦ, πρὸ τοῦ
τοιούτου Κυπρίου, παραβάλ-
λοντος τὴν ἑαυτοῦ κατάστα-
σιν πρὸς τὴν ἐνώπιόν του ἐκτυ-
λισσομένην, μεταμορφοῦται εἰς
δύναμιν ὠθαῦσαν αὐτὸν εἰς κα-
τακραυγὰς μεμφιμοιρίας, ἐλε-
εινολογήσεις καὶ ὀδυρμοὺς.

Ἀδὲν εἶνε ψεῦδος ὅτι οἱ Ἀγ-
γλοι, ὅπου καὶ ἂν ἔθεσαν τὸν πό-
δα, ἀνεδείξαν καὶ ἐμεγάλωσαν
τὸν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῶν λαῶν,
γράφει ὁ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκρι-
τὴς τῆς Ἀκροπόλεως. Ἀλλ' ὅ-
σω ἂν ἀληθεύῃ τοῦτο, τόσω καὶ
ἡ πικρία τῶν παραπόνων μας
δριμύτερα, τόσω ἀκριβῶς καὶ δι-
καιότερα τὰ παράπονά μας.

Πιθανὸν νὰ ἀντεπολιτεύθῃ
ἢ νὰ ἡττάθῃ ἀδίκως τὴν Κυ-
βερνήσιν εἰς τινα πράγματα, δι'
ὅσα οὐδαμῶς ἢ ἐλάχιστον εὐθύνε-
ται, ἀλλ' ὅτι ὁ τόπος ὑφίσταται
τὴν βαρυτέραν φορολογίαν,

πλέον τῆς λίρας κατὰ κεφαλὴν
—καὶ ὅτι οὐδὲν ἀναλόγως τῆς
τοιαύτης φορολογίας δημόσιον ἐρ-
γον γίνεται ἐν τῷ τόπῳ εἶνε συ-
κοφαντία; Ὅτι μικρὰς καὶ ἀση-
μάντου, ἀναλόγως τῆς φορολο-
γίας, ὑποστηρίξεως τυγχάνει ἡ
παιδεία καὶ οὐδεμιᾶς ἀσφαλείας
ζωῆς ἢ περιουσίας ἀπολαύο-
μεν εἶνε ψεῦδος; Ὅτι οὐδεμιᾶς
ὑποστηρίξεως ἔτυχον τὰ μέσα
ἐκεῖνα δι' ὧν προάγεται καὶ εὐ-
ημερεῖ ὁ τόπος εἶνε συκοφαντία,
καὶ ὅτι, ἐνῷ ὁ γεωργὸς κατα-
πολεμεῖται ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας
καὶ δυστυχεῖ, αἱ καταναγκαστι-
καὶ εἰσπράξεις τοῦ φόρου, καθ'
ὅς πωλοῦνται καὶ αὐτὰ τὰ ἐν-
δύματα τοῦ χρεώστου, ἐξακο-
λουθοῦσιν εἶνε ψεῦδος; Τὴν συ-
νοπτικὴν ταύτην ἀπαριθμῆσιν
τῶν δεινῶν τῆς νήσου οὐδεὶς
οὐδ' Ἀγγλος δύναται νὰ δια-
ψεύσῃ, πολλῷ ὀλιγώτερον Ἑλ-
λην καὶ μάλιστα μακρὰν τῶν
κυπριακῶν πραγμάτων εὐρι-
σκόμενος.

Πιεζόμενοι ὑπὸ τῶν πρα-
γμάτων αὐτῶν ἀπαριθμούμεν
καὶ ἐν συνεχείᾳ διασαλπίζομεν
ὅσα καλὰ μᾶς προέβλεψεν ἡ
Ἀγγλικὴ κατοχὴ, εἰάν δὲ αὐτὴ
ἡ ἐξιστόρησις τῶν πραγμάτων
ἀποδείκνυται ἐσφαλμένην, ὥς πρὸς
τὴν Κύπρον τοῦλάχιστον, τὴν ἰ-
δέαν τοῦ ἐκ Λονδίνου τῇ ἐριτι-
μῳ Ἀκροπόλεως γράφοντος, οὐ
φροντίζῃ ἡμῶν. Ἠλπίζομεν καὶ ἡ-
μεῖς ὅτι «θ' ἀνεδεικνύμεθα καὶ
θὰ ἐμεγαλῶμεθα ὑπὸ τὴν αἰγι-
δα τῶν Ἀγγλων» καὶ ἀποδει-
ξῆς τῆς μεγάλης ἐλπίδος μας εἶ-
νε ἡ χάρις μεθ' ἧς ἀπὸ ἀκροῦ
ἕως ἀκροῦ τῆς Κύπρου εὐχαίρε-
ται ἡ Βρετανικὴ σημαία, ἀλλ'
ἀτιαί ἐλπίδες μας ἦσαν φροῦδαί
καὶ ἐσφαλμένα λίαν τὰ προειω-
νίσματά μας, ὅτι ἀντὶ ῥόδων ἀ-
κάνθας τρυγοῦμεν, ἀντὶ ἄρτων
λίθους λαμβάνομεν καὶ ἀντὶ ῥι-
χθῶν ὀφείδωμεν, ἀποδείξει
ἡ θέσις εἰς τὴν παρελήθμεν σὴν
μερὸν, καὶ ἡ πικρία τῶν παραπόνων
μας. Πιθανὸν νὰ ἦνε ἀξίος ὁ Ἀγ-
γλος νὰ ἔχῃ καὶ τὴν κα-

λὴν διαθέσειν πρὸς τὸ «ν' ἀναδει-
κνύωσι καὶ μεγαλῶσι» τὸν ὑπ'
αὐτοὺς λαὸν, ἀλλ' ἄλλον λαὸν,
ὃν εἶδε καὶ γνωρίζει ὁ ἐκ Λον-
δίνου γράψας. Οὐδέποτε παρε-
πονθήμεν ἐπὶ τυραννικῇ διοική-
σει ἢ ἐπὶ κακαῖς καθ' ἡμῶν προ-
θέσεσι τῶν Ἀγγλῶν, ἀλλὰ πάν-
τοτε μάλιστα ὡμολογήσαμεν ὅ-
τι τῆς ἀγγλικῆς κυβερνήσεως εἴ-
νε δεσμευμένοι αἱ χεῖρες ἐν Κύ-
πῳ δι' ἐνὸς χάρτου καλουμένου
σύμβασις, ἡ μᾶλλον ἐνοικί-
αστήριον ποιμνίου, δυνά-
μει τοῦ ὁποίου καὶ γάλα καὶ ἐ-
ριον καὶ δέρμα καὶ αἷμα καὶ
μυελὸς ὁστέων ἐκμυζᾶται καὶ
ὁν ὁποῖον, ὅμως, δὲν ἔχει τὴν
καλὴν θέλησιν νὰ σχίσῃ. Δὲν
λέγομεν ὅτι δὲν ἔχει τὴν δύνα-
μιν, διότι τότε ὑποβιάζομεν τὴν
ὕλικὴν τῆς Μ. Βρετανίας ἀξι-
αν. Δύναται ἄρα γε νὰ ὀνομα-
σθῇ τοῦτο μεγάλη τιμιότης καὶ
σεβασμὸς πρὸς τὴν συνθήκην, ὅ-
ταν αὕτη κακῶς, στρεβλῶς καὶ
ἡμαρτημένως συνομολογηθεῖσα,
καταστρέφῃ ὁλόκληρον λαὸν χά-
ριν ἀδίκου ὠφελείας ἐνός; Πλέον
ἢ ἀπαξ ἀπεδείχθη τὸ σφαλερὸν
τῆς ὀλεθρίας ἐκείνης συμβάσεως·
πλέον ἢ ἀπαξ συνομολογήθη τοῦ-
το καὶ ὑπ' Ἀγγλῶν πολιτευτῶν
καὶ δημοσιογράφων, ἀποκαλε-
σάντων «ἀτιμον» τὴν σύμβασιν
ἐκείνην· πολλάκις ὑπεδείχθη ὅτι
αἱ συνέπειαι θὰ ὦσι καταστρε-
πτικαὶ καὶ ὀλεθριαὶ καὶ ἰδοὺ ὅτι
ὕφιστάμεθα καὶ θὰ ὑφιστάμεθα
αὐτάς, μέχρις ὅτου ἰσχύει ἡ σύμ-
βασις. Ποία λοιπὸν πρόνοια ἐ-
λήφθη ἐκ μέρους τῆς κυβερνήσε-
ως πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς τοιαύ-
της, ὀχληρᾶς δι' αὐτήν, κατα-
στρεπτικῆς δι' ἡμᾶς θέσεως; Εἴ-
νε λοιπὸν δίκαια τὰ παράπονά
μας ἡ ψεῦδη καὶ συκοφαντίαι;

«Τὸ λέγω διὰ τοὺς Κυπρί-
ους» ἐπάγει ὁ ἐκ Λονδίνου τῆ
«Ἀκροπόλεως» ἐπιστέλλων, «οἱ-
τινες ἐκσφενδονίζουσιν ἀπαύστως
εἰς τὴν Ἀγγλικὴν πρωτεύουσιν
δογματικὰς ἐπιτροπείας, δια-
μαρτυρομένας κατὰ τῆς ἀγγλι-
κῆς διοικήσεως.» Ἀλλὰ, δύναται
νὰ μᾶς εἰπῇ ἀξιοτίμος ἀνταποκρι-
τὴς τοῦ μνησθέντος φύλλου, ποία
ἄλλη χώρα, ἐπαρχία, νῆσος ἢ πό-
λις ἐπὶ τῆς ὑψηλῆς κυβερνᾶται
ὑπὸ τὰς αὐτάς καὶ ἡ Κύπρος
συνθήκας ὑπὸ τὴν αὐτήν καὶ ἡ
Κύπρος σύμβασιν; Πταίομεν ἡ-
μεῖς οἱ Κύπριοι εἰς τὴν τοιαύτην
κατάστασιν; Σφάλλομεν, διότι, ὑ-

περασπιζόμενοι τὴν ὑπαρξίν μας,
ὑψοῦμεν φωνὴν δικαίαν ἐκ βᾶ-
θους ψυχῆς, βασιανίζομένης καὶ
ἀγανακτούσης; Ἀμαρτάνομεν
διότι, ἐξαντλήσαντες πλέον ὅσα
μέσα ἡδυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν,
ἀπεφασίσσαμεν νὰ πέμψωμεν
παγκύπριον πρεσβείαν ὅπως ἐκ
τοῦ σύνεργος καὶ ἐν τῇ ρίζῃ
αὐτῇ τοῦ κακοῦ, παραστήσῃ
συζητήσῃ καὶ παρακαλέσῃ τὴν
βελτίωσιν τῆς τοιαύτης θέσεως;

Ὅσῳ τολμηρὸν εἶνε νὰ
κρίνῃ τις καὶ καταδικάζῃ το-
σοῦτον εὐκόλως καὶ τοσοῦτον πι-
κρῶς λαὸν, ἀφ' οὗ διὰ μακρᾶς
χωρίζεται ἀποστάσεως καὶ ἐ-
πομένως ἀγνοεῖ τὰ κατ' αὐτὸν,
τόσῳ πικρὸν διὰ τὸν λαὸν ἐκεῖ-
νον, ὅταν ὁ τοιοῦτος εἶνε ὁμό-
φυλος καὶ ὁμόθρησκος.

Ταῦτα χάριν πολλῶν, παρε-
ξηγούντων ἢ μὴ ἐννοούντων ἡ-
μᾶς.

Ο ΖΙΝΖΙΠΙΕΣ.

Οὐδεὶς ἄλλος φόρος εἶνε τόσεν ἀ-
δικος ὅσον ὁ ζινζιριὲς ὁ ὑπὸ τῶν ἀμ-
πελουργῶν πληρονόμενος. Ὁ φόρος
οὗτος κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον
ἐπιβαρύνει τοὺς οἰνοκατασκευαστάς, λο-
γίζεται δὲ ἐπὶ τῇ τιμῇ τῆς σαφυλῆς
καὶ οὐχὶ τοῦ οἴνου. Ἡ κατασκευὴ ὁ-
μῶς τοῦ οἴνου εἶνε μία βιομηχανία,
τὴν ὁποίαν ἐὰν ἡ Τούρκαι, κορανί-
ζοντες, ἠθέλισαν νὰ ἐπιφορτίσωσι
διὰ φόρου, οἱ Ἀγγλοὶ ὅμως οὐδένα
λόγον ἔχουσι νὰ μισῶσι τὸ θεῖον αὐ-
τῆς προϊόν. Μίαν καὶ μόνην ἔχομεν
βιομηχανίαν ἐν τῇ νήσῳ τὴν οἰνοποι-
αν καὶ αὐτὴν ἐπιβαρυνομένην διττὸ τό-
σον ἐπαχθοῦς φόρου, ὥς τῇ ἀληθείᾳ
ὁ ἀμπελουργὸς, ὁ καὶ οἰνοποιὸς, εἰς
ἀπελπιστικὴν πολλάκις θέσιν καταντᾷ
ἐξ αἰτίας τοῦ φόρου τούτου. Πέρυσιν
πολλοὶ οἰνοκατασκευασταὶ ἐπώλησαν
ἐν Λεμησσῷ 3 καὶ 4 γομάρια οἴνου
καὶ μόλις ἐπλήρωσαν τὸ ἀγῶγιόν των
μόνον καὶ τὸν ζινζιριὲν τοῦ ἐνὸς μόνου
γομαρίου. Οἶνος, ὁ ὁποῖος ἐξετιμήθη
ἀντὶ 150 γροσίων καὶ ἐπομένως ἔπρε-
πε νὰ πληρώσῃ ζινζιριὲν 15 γροσία,
ἐπωλεῖτο εἰς Λεμησσὸν ἀντὶ 30 καὶ
35 γροσίων, ἀφοῦ δ' ἀφηρεῖτο τὸ ἐ-
νοίκιον ἐξ 24 γροσίων, ἔμενον 11 γρο-
σία ὑπελείποντο λοιπὸν καὶ 4 γρ.
διὰ νὰ συμπληρωθῇ ὁ ζινζιριὲς.

Ὁ ζινζιριὲς καὶ αἱ συνέπειαι τούτου
εἶνε ἡ μεγαλειτέρα βάσανος τοῦ ἀμπε-
λουργοῦ. Ἐκεῖναι αἱ ταξινόμησεις τοῦ
οἴνου κατὰ τὴν ποιότητά του, καθ' ἃς
αἱ κραυγαὶ καὶ αἱ διαμαρτυρίαι τοῦ
ἀμπελουργοῦ φθάνουσιν μέχρι τρίτου
οὐρανοῦ! Ἐκεῖναι αἱ φωναὶ καὶ οἱ

θόρυβοι καὶ αἱ φιλονεικίαι, αἵτινες δι-
αδέχονται τὰς ἄλλας κατὰ τοὺς περὶ
ποσότητος ἐρίσμούς! Οἷος κυκεὼν!
Οἷος θόρυβος!—Εἶνε 25 γομάρια,—
λέγει ὁ καταμετρητής.—Ὅχι! μόλις
εἶνε 20—ἀπαντᾷ ὁ ἀμπελουργός.—
Μέτρητέ το—λέγει ὁ καταμετρητής.
Βέβαια! ἡ λέξις μέτρησέ το πολὺ
εὐκόλως ἐξέρχεται τοῦ στόματος τοῦ
καταμετρητοῦ διότι γνωρίζει τὴν μεγά-
λην δυσκολίαν τοῦ πράγματος καὶ εἴ-
νε βέβαιος ὅτι ὁ ἀμπελουργὸς θὰ προ-
τιμήσῃ νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὸ κρασί του
εἶνε 25 γομάρια, παρ' νὰ τὸ μετρήσῃ
καὶ νὰ τὸ ἀνακατώσῃ, ἐνῷ εἶνε ἡ ἐ-
ποχὴ καθ' ἣν τὸ περιμένει νὰ κατα-
καθήτῃ καὶ καθάρισῃ. Ὁ ζινζιριὲς
τέλος, ἐπλάσθη ἐπιτήδεος διὰ νὰ βασα-
νίσῃ τοὺς οἰνοκατασκευαστάς.

Πόσαι ἀδικίαι κατόπιν εἰς τὴν ἐκ-
τίμησιν τοῦ οἴνου ὑπὸ τῶν διοικητικῶν
συμβουλίων! Πόσαι πάλιν, φωναὶ καὶ
διαμαρτυρίαι! Ἐκτιμῶνται τέλος εἰς
μίαν ὑψηλὴν τιμὴν οἱ οἶνοι, διότι αἱ
ἐκτιμηταὶ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν τὰς
τιμὰς τῶν τελευταίων τοῦ λήξαντος
ἔτους μηνῶν τοῦ οἴνου, ἤτοι τοὺς μη-
νας Αὐγούστου Σεπτεμβρίου καὶ Ὀ-
κτωβρίου, καθ' οὓς μόλις τὸ εἶκοςόν
τοῦ πράγματος τοῦ ἔμενε καὶ πωλεῖ ὁ
οἰνοκατασκευαστής, καὶ πάντοτε ἐκ τοῦ
ποσοῦ, ὅπερ ἐξετιμήσαν ὡς οἶνον, τὸ
ἐν τρίτον καὶ πολλάκις τὸ ἥμισυ τοῦ
ὅλου πωλεῖται ὡς ὄξος, καὶ πληρώνε-
ται ὡς οἶνος.

Εἶνε, τέλος πάντων, ἀνεκδιήγητα τὰ
ἐξ αἰτίας τοῦ φόρου τούτου προσγι-
νόμενα κακά καὶ ἀδικήματα εἰς τὸν
ἀμπελουργὸν καὶ μυρία τὰ παράπονα
καὶ αἱ καταδοήσεις ὅσαι γεννῶνται
κατὰ τῆς κυβερνήσεως. Πᾶσα χριστι-
ανικὴ κυβερνήσις εἰσπράττουσα ζινζιρι-
ὲν, οὐδὲν ἄλλο γίνεται ἢ πικρὴ ὑπρέ-
τρια φανατικῶν κατὰ τῶν χριστιανῶν
τῶν κατασκευαστῶν τοῦ οἴνου διατά-
ξεων. Ἀπορίας δ' ἄξιον πῶς ἡ Ἀγγλι-
κὴ κυβερνήσις, ἡ τὰς εὐκολίας πάντο-
τε ἐπιδιώκουσα, ἀνέχεται ἕνα τοιοῦτον
φόρον, ὅστις εἶνε μίξ τυραννία καὶ οὐ-
δὲν ἄλλο. Οὐδεμίαν τέλος πάντων πε-
ριποιεῖ τιμὴν τῇ ἀγγλικῇ κυβερνήσει
ὁ φόρος οὗτος καὶ ἀνάγκη νὰ σπεύσῃ
εἰς τὴν μετατροπὴν του.

Αἱ ἀμπελοὶ πληρώνουσιν κτηματικὸν
φόρον μία λοιπὸν δεκάτη τοῦ οἴνου,
(πρὸιόντος τῆς μιᾶς καὶ μόνης βιο-
μηχανίας τῆς Κύπρου τὴν ὁποίαν πά-
σι θυσιᾷ ἔπρεπε νὰ ὑποστηρίξῃ ἡ Κυ-
βέρνησις) ἃς πληρόνεται κατὰ τὴν ἐ-
ξαγωγήν καὶ ἃς παύσῃ πρὸς Θεοῦ
πλέον αὐτὰ ὅλα τὰ βάσανα τοῦ οἰνο-
κατασκευαστοῦ καὶ τῆς Κυβερνήσεως
ἀκόμη. Νὰ παύσουν ἐκεῖνοι εἰ ὑπάλ-
ληλοι, οἱ ὡς λαίμητόμος περιφερόμενοι
τὰ χωρία καὶ οἰκίαν πρὸς οἰκίαν διε-
ρευνῶντες καὶ ἀνακατώνοντες, ὡς ἄλ-
λοι κλέπται τῆς νυκτός, ἴσως ἀνα-

καλύψωσι καμμὴν ποτήλιον μὲ κρα-
σί ἄγρῳ διὰ νὰ καταστρέψωσιν, αὐ-
τὸ τοῦτο, τὸν ἀμπελουργόν. Νὰ παύ-
σωσιν ἐκεῖνα τὰ σκάνδαλα καὶ αἱ δια-
μαρτυρίαι αἱ μέχρις ἐβδόμου οὐρανοῦ
ἀφικνούμεναι κατὰ τε τὴν κατὰ ποι-
ότητα ταξινόμησιν καὶ τὴν κατὰ πο-
σότητα ἐξακρίβωσιν καὶ τὴν κατὰ
ποιότητα ἐκτίμησιν τοῦ οἴνου.

Ἡ Τουρκικὴ κυβερνήσις ἐσχάτως,
ὑπεβίβασε τὸν φόρον τοῦτον ἀπὸ 15
τοῖς 0]0 εἰς 6 1]2 «ὅπως δώσῃ ὠ-
θησιν εἰς τὴν ἐξαγωγήν τῶν οἴνων καὶ
ἐμφύχῳσιν εἰς τὰς τέως ψυχρора-
γούσας οἰνοπαραγωγούς ἐπαρχίας τῆς
αὐτοκρατορίας» ὡς γράφει ὁ «Νεολό-
γος». Ἐὰν λοιπὸν, κυβερνήσις, ἥτις
ἐπενόησε τὸν τοιοῦτον φόρον, συναι-
σθανθεῖσα ὅτι διὰ τούτου ἐπιβαρύνε-
ται βαρύντατα ὁ οἶνος, ἐσκέφθῃ καὶ ἀ-
πεφάσισε τὴν ἐλάττωσιν του πρὸς ἐμ-
ψύχῳσιν τῶν κατασκευαστῶν του, πο-
τοῦ, ὅπερ ὁρθοκρυτικῶς ἀποφεύγει, ἡ
ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἡ διδοῦσα καὶ
ὄχι λαμβάνουσα παραδείγματα πρέπει
νὰ προβῇ εἰς τὴν τελείαν κατάργησιν
του καὶ ὄχι νὰ τὸν εἰσπράτῃ με τοιοῦ-
τον τρόπον ὥς νὰ καταντᾷ πάντοτε
40 καὶ 50 τοῖς 0]0. Πλὴν, ἐπειδὴ
πάλιν καὶ ἐδῶ ἐξανίσταται ὡς φάσμα
ὁ φόρος πρὸς τὴν Πύλην, ἀντὶ κα-
ταργήσεως ἃς προβῇ εἰς μετατροπὴν
τουλάχιστον, χάριν ἐκλείψεως τῶν ἀνα-
ριθμητῶν βασάνων καὶ φρικτῶν ἀδι-
κημάτων καὶ τῶν ἐκ τούτων πηγάζο-
μένων ἐκάστοτε πικρῶν, ἀλλὰ δικαίως
παραπόνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὰς κατὰ τὰς ἡμέρας ταύ-
τας λιαν ἀναγκαίαις διὰ τὴν ἐκ-
λοκαρπίαν βροχᾶς, προλαβὼν
τὰς ἔρριψε, φαίνεται, διὰ μιᾶς
ὁ Ἀπρίλιος. Αἱ ἐλαταὶ καὶ ἄλλα
καρποφόρα δένδρα ἐμαράνθη-
σαν. Τοῦ ἐλαίου προμηνύεται
καλὴ ἐσοδεία ἐφέτας καὶ μάλιστα
ἐὰν πέσῃ κατ' αὐτάς καμμία
βροχὴ.

Κατωρθώθη ἡ σύλληψις τοῦ
πλοιαρίου ὅπερ ὡς ἐγράφομεν εἰς
τὸ παρελθόν, κατεδιώκετο ὑπὸ
δωδεκακόπου λέμβου τοῦ λιμε-
ναρχεῖου ἐπὶ λαθρεμπορία. Ἐνῷ
τοῦτο εἶχεν ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν
δι' Ἀλλαχρᾶν, εὐρέθη μετὰ 2 ἡ-
μέρας ἡραγμένον ὀπισθεν τοῦ ἀ-
κρωτηρίου τῶν Γάτων, καὶ ἐκεῖ
συνελήφθη καὶ ἐφέρθη εἰς Λεμησ-
σόν. Ἀντὶ τῶν τριῶν ναυτῶν
οὓς εἶχεν, εὐρέθη καὶ τέταρτος
εἰς μαῦρος, ὅλοι Τούρκοι. Ἀλλὰ
ζῶα δὲν εὐρέθησαν εἰς αὐτό. Ἐ-

ρωτηθέντες, διατί ήραξαν εκεί;—διότι ήθέλωμεν νά βάλωμεν νε-
ρόν είπον.—και τί ζητεί ο μαυ-
ρος μέσα;—μας έδοθή απήντη-
σαν. Θα δικασθώσι την προσεχή
Τρίτην επί παραβάσει υγειονο-
μικών διατάξεων. Άγνωστον
άν, παρέλαβον μέν τὰ ζώα,
άλλ' ότε είδον την καταδιώκου-
σαν λέμβον τὰ εξήγαγον, ή αν
υποπτευόμενοι προδοσίαν εκ μέ-
ρους του διωχθέντος ναύτου, ά-
πειλήσαντος εις τούτο, περιέμε-
νον εκεί νά ιδωσι πρώτον κα-
τά πόσον είναι ακριβής εις την
υπόγρεσιν του εκείνος και τότε
νά εισάξωσι τὰ ζώα. Την ιδέαν
ταύτην παραδέχονται οι πλει-
στοι. Το πλοιάριον τούτο, καθ'
ά λέγουσιν, είναι τρίτη ήδη φορά
καθ' ήν ενεργεί λαθρεμπορίον ζώ-
ων εκ Κύπρου.

Καθ' ά πληροφоруμέθα ό
τέως διδάσκαλος της ά. τάξεως
του Έλληνικού της πόλεως μας
Όσιολογιώτατος Ιερομόναχος
κ. Επιφάνιος, ενδους εις τας πα-
ρακλήσεις του σεβασμιού Ηγου-
μένου της Μονής Τρωδιτίσσης
και του Οικονόμου της Μονής
κ. Ιωαννικίου, έδέχθη νά μεί-
νη πλέον εν τη Μονή, διευθυ-
νής αυτής, διδάσκαλος εν αυτή
και διάδοχος του γηραλέου Η-
γουμένου. Ο κ. Επιφάνιος έζη-
σε τὰ πρώτα έτη και έσπούδα-
σε τὰ πρώτα γράμματα εν τη
Μονή διψών δ' αληθοῦς παιδεί-
ας, κατήλθε κατόπιν εις Αεμης-
σόν, όπου και εις τὸ Έλλην. Σχο-
λείον τακτικῶς εφοίτα και την Ι-
εροδιακονικην θέσιν εν τη Αγ. Νά-
πα έδέχθη και επαξίως κατεΐ-
χεν επί πολλά έτη άποφοιτήσας
δὲ της Σχολής έδέχθη και μέχρις
εσχάτων επηγγέλλετο τὸν διδά-
σκαλον εν τη ά. του Έλληνικού
τάξει. Καθ' όλην την ενταῦθα
διαμονήν του ό κ. Επιφάνιος έ-
δειξε διαγωγήν πολλῶν επαινῶν
αξίαν και τὰ μάλα αληθῶς έμ-
πρέπουσαν κληρικῶ. Τὰ της Μο-
νής, ήδη, τη αγαθῇ συμπράξει
του λίαν υπέρ της Μονής μερι-
μνώντος κ. Ιωαννικίου, προσω-
νίζόμεθα λίαν ευχάριστα.

Οι Ουλεμάδες της Κων]πό-
λεως, υπείκοντες εις θρησκευτι-
κόν τινα νόμον των, καθ' όν ου-
δέποτε επιτρέπεται τῷ αυτοκρά-
τορι, τῷ και πραστάτη της πί-
στεως τῶν Μουσουλμάνων, νά

παραχωρή δια συμβάσεως κε-
κτημένην ήδη δια της σπάθης
των χώραν, ή επαρχίαν εις άλλο
κράτος, βαρέως φέρουσι και με-
τά γογγυσμῶ πάντοτε ακούουσι
πάσαν εκ του κράτους των ά-
μαχητή γενομένην τοιαύτην ά-
πόσπασιν. Κατά συνέπειαν συ-
χνά πυκνά παραπονούνται δι'
όσας χώρας ό Σουλτάνος δια
συμβάσεων παρεχώρησεν, εσχά-
τως δὲ τη υποκινήσει ως φαίνε-
ται της Ρωσσίας και τη παρα-
στάσει του πρωθυπουργού της
Αιγύπτου ότι οι άραβες βαρέως
φέρουσι τὸν ξένον ζυγόν, πιέ-
ζουσι τὸν Σουλτάνον νά διατά-
ξη τοὺς Άγγλους, νά εγκαταλεί-
ψωσι και Αιγυπτον και Κύπρον.
Άλλ' ό Σουλτάνος, δια του τρό-
που καθ' όν παρεχώρησε την Κύ-
προν, μη ερωτήσας καθόλου τοὺς
κατοίκους, έστερήθη πλέον τῶν
ἐπ' αὐτῆς κυριαρχικῶν του δι-
καιωμάτων, κατά τινα επίσης έ-
ρὸν φετῶν.

Ημεῖς προσπαθοῦμεν νά μὴ
τοὺς δίδωμεν οὐδὲ παραράδες
πλέον, και εκείνοι όνειρεύον-
ται—σέχικα όνειρα— νά μάς
κερδήσωσι πάλιν!

Ηκουσαν και οι Άγιοι τας διαφ-
ρους ασθενείας εξ ὧν πάσχομεν και
ήρξαντο νά μάς επισκέπτωνται συχνά
πυκνά εν συνοδεία λαϊκῶν ως επί το
πλείστον. Άγιοι εισέρχονται και ια-
τροί εξέρχονται. Ιατροί εισέρχονται
και Άγιοι εξέρχονται (αντίθεσις βλέ-
πετε). Ο άγ. Σιλβας δια τὰ χεῖλη και τ'
αὐτιά. Ο Άγ. Μενδέας δια τζεγκιῆς. Ο
Άγιος Έξορκος δια νά! εξορίση
πᾶν κακόν. κ. κ. Τὸ δυστύχημα
είνε ὅτι άγιος Γέγκας δὲν υπάρχει.

Πότε πρὸς Θεοῦ θά τεθῇ τέρμα εις
τὰ άνοσια αὐτά και ὅλως αντιχριστια-
νικά πράγματα;

Εν τῷ παρελθόντι φύλλῳ κατά
λάθος παρελείψαμεν νά σημειώσωμεν
ὅτι τὸν κ. Γούσιο μεταβάντα εις Τρώ-
δος συνώδευσε και ὁ άγιός. διευθυντής
της εν Αάρνακι Άγγλοαιγυπτιακής
Τραπεζης κ. Γ. Ι. Πιερίδης, και ὅτι
και οὗτος επίσης μετά του ήμετέρου
ταιούτου κ. Δημοσθ. Κατζίπαυλου,
εὐνοϊκῶς διατεθειμένοι υπέρ της ιδρύ-
σεως της Γεωργικῆς Τραπεζης οὐκ
λίγας* κατάβαλλουσι πρὸς τούτο
προσπαθείας.

Εκ Λάρνακος 6 Σεπ. 1888.
Φυλλοζήρα.
Συνέστη επιτροπή ὅπως σκεπτομένη ἀλλήλο-
διαδέχως εφεύρισκη τὰ σωτήρια μέτρα ὅπως
την ἐμποδίσῃ νά μάς επισκεθῇ.

Ευεργετικώταται αἱ προσπάθειαι αὐται, και
μεγάλως ευχαριστίας ἀπονέμεται τοῖς άρμο-
δίως υπέρ των άγῶνων οὗς καταβάλλουσι πρὸς
ἐπίτευξιν του σκοποῦ τούτου.

Παρακαλοῦνται δὲ οὗτοι ὅπως διὰ της 'Ε-
πισήμου Έφημερίδος ή μέγιστα δι' ἐκτάκτου
ἐπίτηδες παραρτήματος, πληροφορηθῶσι τὸ
δημόσιον ὅποια τὰ ἀπηρερευμένα εἰσχωρή-
σει, κατά σειράν, διότι εν τη 'Επισήμῳ Έ-
φημερίδι ἀριθ. 247, ἀναφέρεται τὸ διάταγ-
μα τὸ ὅποιον ἐθεσπίσθη ὑπὸ του συμβουλίου
τὴν 17ην Δεκεμβρίου 1887 και τὸ ὅποιον ἐμ-
ποδίζει την εἰσαγωγήν.

«Όλων τῶν δένδρων ή κλάδων δένδρων,
φυτῶν ή ἀνθῶν και ὅλων τῶν νωπῶν καρ-
πῶν.»

Ὡς βλέπομεν ἐν τῷ διατάγματι τούτῳ, οὐ-
δὲν περὶ ξηρῶν καρπῶν ἀναφέρεται, ως ἐπὶ
παραδείγματι,

Κουκλίαν, φακῶν, φασσάλλιον, ρεθιδίαν,
λουδάνιον, σίτου, κριθῆς και τῶν τοιούτων
κατὰ συνέπειαν ὁ ἐμπορεύμενος άγνοεῖ εις
ποῖον σημείον δύναται νά εὐρεθῇ, ἀπέναντι
του της φυλλοξήρας νόμου και αἰγνης κήρυ-
μιν ἐπιχείρησιν κουκλίων, και του ἐμποδίζε-
ται ή εἰσαγωγή και καθυποβάλλεται εις έ-
ξοδα και ζημίας σημαντικές. Ὡς ἐγνώσθη
τελευταίως ἐκ του ἐν Αεμηςσῷ ἐπιστολίου, εἶ-
ναι ἀπηρερευμένη ή εἰσαγωγή ξηρῶν καρ-
πῶν, ἀλλὰ τίνων εἰσέτι άγνοεῖται.

Πρὸς Θεοῦ Κύριοι, φεισθήτε του πάσχοντος
ἐμπορίου και διαφυλάττετε αὐτὸ ἐγκρίτως ὥς
νὰ μὴ ὑφίσταται Ἑπιτακτικῆς ζημίας διότι εἶναι
ἄδικον.

Μερικοὶ τῶν Ἑμπόρων Αεμηςσῷ ἐταξεί-
δυσαν εις την μικρὰν Ἀσίαν δι' ἀγρόν σιτη-
ρῶν. ἀλλ' ἐπιτρέπεται ή εἰσαγωγή; ποῖος
τὸ γινώσκει; πολλὸ πιθανόν νά μὴ ἐπιτρέπε-
ται, και ή άγνοια αὕτη νά ἐπιφέρῃ αὐτοῖς
ζημίαν οὐ την τυχεύσαν.

«Λαίλαψ»

Εκ της «Ν. Ημέρας» ἀναγράφο-
μεν τὸ ἐξῆς νόσιμον ἀνέκδοτον περὶ
Γλάδσωνος και Βράιτ.

Οὐδεὶς άγνοεῖ ὅτι οι δύο κορυφαῖοι της εν
Άγγλῃ φιλελευθέρως μερίδος Γλάδστων και
Βράιτ διέστησαν πρὸς ἀλλήλους ἐνεκα του
Ιρλανδικου ζητήματος, οὐδεὶς ὅμως γινώσκει
ὅτι ἐκάτερος θεωρεῖ τὸν ἑτερόν ὡς πάσχοντα
ὅπως τὰς φρένας. Περὶ τούτων διηγούντα
τὸ ἐξῆς νόσιμον ἀνέκδοτον. Ὁ ἀπὸ τελευταί-
ας Άγγλος ζωγράφος Φράνκ Χόλ, ἐποίησε
τὰς εἰκόνας του Γλάδστωνος και του Βράιτ
ὀλίγον χρόνον μετὰ την διχοστασίαν ἀλλήλων.
Εἰκονογράφησεν πρώτος ὁ Βράιτ. Πρὸς τούτον
διαλεγόμενος εἶπεν ὁ Χόλ ὅτι, θά ἐδοκίμασε
σφοδρὰν λύπην χωρισθεὶς μετὰ τούτων ἐτῶν
πολιτικῇ φιλίᾳ, ἀπὸ του παλαιοῦ ἐταίρου του,
Γλάδστωνος. «Άληθῶς (ὕπελαβεν ὁ Βράιτ
ἀναστενάζας) εἶναι λυπηρότατον.—Άλλὰ δια-
τούτο;—διότι κακός τις δαίμων παρέτρεψε τὸν
Γλάδστωνον ἐκ της ὁδοῦ του καθήκοντος και
της ὁρθῆς κρίσεως. Πιστεύω μοι, ἀγαπητέ
Χόλ, ὅτι φοβοῦμαι μήπως αἱ φρένες του πα-
λαιῦ φίλου μου δὲν ἔχουσι καλῶς. Μετὰ
τινα χρόνον, ὁ αὐτός Χόλ εἰκονογράφησε τὸν
πρῶτον πρωθυπουργόν Γλάδστωνον ἐν τη ἐπαύ-
λει Χαεάρδεν. Ἐγένετο λόγος περὶ της εἰ-
κόνος του Βράιτ. «Ὡς τὸν εὐρεται;» ἤρω-
τησε ὁ Γλάδστων. «Καλλίστα (ἀπήντησεν ὁ
Χόλ) και ἐλάλησε μάλιστα μετὰ πολλῆς της
στοργῆς περὶ ὧν.»—«Άληθῶς; (ὕπελαβεν
ὁ Γλάδστων), πόσον με ἐλύπησε και λυπεῖ ή
διάστασις πρὸς ἀρχαίον και αξιοσεβαστον εἰ-
λόν! Άλλ' εἰπατέ μοι, παρακαλῶ, Κύριε
Χόλ, δὲν παρετρήσατε εις την καθόλου συμ-

περιεργίαν του Κ. Βράιτ ἀλλόκοτον τινὰ τρέ-
πον, παρέχοντα την ὑπόνοιαν ὅτι «χρεώσται
ἐλπίαν της Μιχαλούς;»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Αθήναι 19 Αὐγ.—Απὸ της
πρωίας της χθές ἐκυκλοφορεῖ δι-
ὁ κ. Λομβάρδος εἰσηλθεῖν εις τὸ
στάδιον της ἀγωνίας. Οι ιατροὶ
ὑπέθετον ὅτι δὲν θά δύνηθῃ νά
διέλθῃ την νύκτα. Χθές ἀπεβίωσεν
ὁ Παπαμυχαλόπουλος. Η κηδεῖα
του γενήσεται δημοσία δαπάνῃ
χορηγηθεῖτω ὡς ἐξόδων 3 χιλ.
δραχμῶν. Εἰς τὸν νεκρὸν Παπα-
μυχαλοπούλου ἀπονειμθήσονται
τιμὰ ἀντιστρατήγων.

Πετρούπολις, 25.—Ὁ βασιλεὺς
της Ελλάδος ἀπῆλθε σήμερον με-
τὰ μεσημβρίαν εις τὸ ἐξωτερικόν.

Παρίσιοι, 28.—Ὁ στρατηγός
Βουλαρζε ἀνεχώρησεν διὰ Σδη-
δίας.

Παρίσιοι, 28.—Η «Εφημερίς
τῶν Συζητήσεων» βεβαιοῖ ὅτι κα-
τόπιν συμφωνίας ἐπελθούσης κα-
τὰ τὰς ἡμέρας ταύτας μετὰ Ἀγ-
γλίας και Ἰταλίας, ή τελευταία θά
θέσῃ ἐν ἀνάγκῃ 60,000 ἀνδρῶν
εις την διάθεσιν της Ἀγγλίας
πρὸς ὑπαστήριξιν της Τουρκίας
τίον ἐνδεχομένης προσβολῆς της
Ρωσσίας.

Βερολίνον, 28.—Ὁ αυτοκράτωρ
ἐπέστρεψε την ἐσπέραν της χθές
και ἐπεσκέφθη ἀμέσως τὸν βασιλέ-
α Γεώργιον. Σήμερον δίδεται ἐπί-
σημιον γεῦμα πρὸς αὐτήν, τὸν βα-
σιλέως Γεωργίου και τὸν διαδό-
χον Κωνσταντίνον.

Παρίσιοι, 29.—Ὁ κ. Φλορέ ἀ-
νεχώρησεν εις Τουλὸν, ὅπου πα-
ρενυρεθῆσεται εις τὰ μεγάλα γυ-
μνάσια του στοῦλου.

Λονδίνον, 29.—Εκ Ρώμης ἀγ-
γέλλεται κατὰ ἡμεπίσημον πη-
γὴν, ὅτι αἱ ἐν τη Μεσογείῳ κινή-
σεις του ἰταλικοῦ στοῦλου δὲν εἶνε
ἐχθρικαὶ πρὸς την Γαλλίαν, ἥν
ὁ κ. Κρίσπης οὐδόλως ἐπιθυμεῖ νά
ἐξερεθίσῃ.

Ληξούριον, 30.—Τὴν δειλὴν
της χθές κατέπλευσαν τέσσαρα
ναυκοδόλα, την νύκτα δὲ και ἄλ-
λα πολεμικὰ πλοία, ὥστε ἐν ὅλῳ
δὲν τῷ λιμένι μίαν ἰταλικὴν στολὴν
συννεποσώθη εις 16 πλοία. Με-
χρι της ἐσπέρας της χθές οι ἰτα-
λοι ναυάρχοι δὲν ἐπεσκέφθησαν
τὸν τορμάρχην. Οι ἀξιωματικοὶ ἐ-
πεσκέφθησαν την ἐν τη Δουκί-
νοτιᾷ της Πάλης αἰκίνητον πέ-
τραν. Ὁ στολός, ἐκ τῶν δύο μοι-
ρῶν ἥδη συγκείμενος, ἀποπλέει
πρὸς άγνωστον διεθνῶν. Ἀλ-
λοι τῶν ἀξιωματικῶν λέγουσιν
ὅτι κατενθύνεται εις Φάληρον,
ἄλλοι εις Πειραιᾶ και ἄλλοι εις
Σμύρνην. Χθές τὰ πλοία ὑδρεύ-
θησαν ἐν Ἀργοστολίῳ. Ἐνταῦθα
πολλὰ διαδόσεις κυκλοφοροῦσιν.
Η ὑπόθεσις εἰρημικῆς τιμῆς να-
υτικῆς ἐπιδείξεως δὲν ἀποκλείεται
ἐντελῶς της πιθανότητος.

Ρώμη, 27.—Ὁ βασιλεὺς θά ἀ-
ναχωρήσῃ ἐκ Μεδιολάνων εις

Ρωμάνην τῇ πρώτῃ τῆς αὔριου, καὶ μετὰ μεσημβρίαν ἀριχθείσεται εἰς Φόρλε.

Βιέννη, 27.—Ὁ κ. Νίτσα ἀνεχώρησε τῇ ἐσπέρᾳ τῆς χθὲς εἰς Μεδιόλανα πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Κρίσπη. Θὰ ἐπιστρέψῃ δὲ εἰς Βιέννην μετὰ διήμερον ἢ τριήμερον ἀπουσίαν.

Λονδίνον, 27.—Οἱ «Καιροὶ» παρατηροῦσιν ὅτι ἡ ἐν Φριηδρισ-χροδὲ συνέντευξις ἔχει εἰρηρικὸν χαρακτήρα, ἀλλ' ὅτι ἡ εἰρήνη ἢ τις ἀπαιτεῖ τόσον συχνὰ συμβούλια εἶναι λίαν ἀκροσφαλές. Οἱ «Καιροὶ» πιστεύουσιν ὅτι ἡ ἐπιρροή τοῦ κ. Βίσμαρκ δὲν θὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τοῦ κ. Κρίσπη μετριοπαθῶς.

Βερολίνον, 27.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀφίκετο ἐνταῦθα σήμερον τῇ 6. 30 ὥρᾳ. ὁ πρίγκηψ διάδοχος Κωνσταντῖνος καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς ἐνταῦθα ἐλληνικῆς πρεσβείας ὑπεδέξαντο αὐτὸν, ὅστις ἐν αὐλικῇ ἀμάξῃ μετέβη εἰς τὸν αὐτοκρατορικὸν πύργον, ἐνθα ἀρμόδια διὰ τὴν Α. Μ. ὠρίσθησαν δωμάτια.

—Ὁ αὐτοκράτωρ ἀναχωρεῖ τῇ 8.25 ὥρ. ἐκ Πότσδαμ εἰς Δρέσδην.

Βιέννη, 27.—Αἱ μοναρχικαὶ καὶ ὑπουργικαὶ συνεντεύξεις ἀποτελοῦσι τὸ μόνον σχεδὸν θέμα τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου. Ἐν τούτοις ἡττων εἰς τὴν πρώτην παρέχεται προσοχή ἢ εἰς τὴν δευτέραν. Οἱ ἐν Γερμανίᾳ θεωροῦσιν ὅτι ἡ συνέντευξις Κρίσπη καὶ Καλιόκη πολλὴν ἐνέχει τὴν σπουδαιότητα. Τὰ πλεῖστα δημοσιογραφικὰ ὄργανα συμπεραίνουν ὅτι ὁ τε πρίγκηψ Βίσμαρκ καὶ ὁ κόμης Καλιόκη ἠγωνίσθησαν νὰ ἐπιβάλω-

σι μετριοπάθειαν τῷ κ. Κρίσπη καὶ ὅτι κατὰ συνέπειαν οὐδεὶς ὑπάρχει διὰ τὴν εὐρωπαϊκὴν εἰρήνην φόβος.

—Οἱ ἐν Βερολίνῳ μικρὰν ἀποδίδουσι σημασίαν εἰς τὸν εἰς Ἀνατολὴν ἀπόπλουν τῆς ἰταλικῆς μοίρας τὰ φύλλα ὅμως τηροῦσι σιωπὴν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Ἡ ἀποπλεύουσα μοῖρα ἐπιδεδόθηται ἀπλῶς εἰς γυνάσια.

Κρονστάδη, 27.—Τὸ βασιλικὸν ζεύγος τῆς Ρουμανίας διήλθε σήμερον ἐντεῦθεν μετβαίνον εἰς Σιντάιν. ὁ λαὸς μετ' ἀνεμφυμιῶν ὑπεδέξατο τοὺς βασιλεῖς.

Παρίσιοι, 27.—Πολλὰ ἀγγέλλουσι φύλλα ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν κ. Φρευσινὲ θέλει ἀπέλθῃ πάλιν προσεχῶς εἰς Βερολίον.

Πετρούπολις, 27.—Ὁ αὐτοκράτωρ ἀφίκετο σήμερον τῇ 11 1)2 ὥρᾳ π. μ. εἰς Τζινκόγε.

Βερολίνον, 27.—Πολλὰ φύλλα ἐκδηλοῦσι φόβους περὶ πιθανῆς τιμῆς ἀναφλέξεως συνεπείᾳ τῶν ἐξοπλισμῶν τοῦ ἰταλικοῦ στόλου χωρὶς ποσὶς ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ δηλοῦται κατὰ ποίαν ὀριστικῶς διεύθυνσιν οἱ φόβοι οὗτοι δύναται νὰ προξενηθῶσι. Αἱ διαβεβαιώσεις ἐξωτερικῶν τιμῶν ἐπισήμων προσώπων ὅτι ἡ ἐν Φριηδρισχροδὲ καὶ Ἐγερ συνέντευξις οὐδαμῶς πρὸς τὰ τῆς μεσοφείου ζητήματα σχετίζεται, οὐδεμίαν παρέχουσιν ἐμπιστοσύνην.

Ἀμβούργον, 27.—Ὁ βασιλεὺς τῆς Σαμοῦ ἀφίκετο χθὲς ἐνταῦθα ὡς αἰχμάλωτος διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἑλλὰ Βοερμάν» ἀκολουθούμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ Αἰζάκ καὶ δύο ἀρχηγῶν.

Σοφία, 27.—Ἐν τοῖς κυβερνητικοῖς κύκλοις βεβαιοῦται ὅτι ἀναμένεται προσεχῶς ἡ ὑπὸ τῆς Σερβίας ἀναγνώρισις τοῦ ἡγεμόρος Φερδινάνδου.

Γιουδέν, 28.—Χθὲς κατὰ τὴν ἀφίξιν αὐτῆς ἡ αὐτοκράτειρα τῆς Ρωσίας προσηγορεύθη ἐν τῷ σταθμῷ ὑπὸ τῶν οἰκογενειῶν τῆς Κομμερβέρλινδης καὶ τῆς Οὐαλλίς. Βεβαιοῦσιν ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας θὰ ἐλθῇ ἐνταῦθα κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην ἵνα προσηγορεύσῃ τὴν αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσίας καὶ τὴν πριγκίπισσαν τῆς Οὐαλλίας.

Λονδίνον, 28.—Ὁ ἀεροναύτης Σίμονδς ἠθέλησε νὰ ἐπιχειρήσῃ ταξίδιον ἐκ Λονδίνου εἰς Βιέννην τοῦ ἀεροστάτου ἀναγκασθέντος νὰ προσπελάσῃ εἰς Μόλτον, περικλέχθη ἐπὶ δένδρον. Ἡ λέμβος ἀνείραπῃ. Ὁ κ. Σίμονδς ἐφορέθη καὶ οἱ δύο αὐτοῦ σύντροφοι ἐπληρώθησαν.

Λονδίνον, 26.—Ὁ πρίγκηψ Ἀμεδαῖος ἀφίκετο τῇ ἐσπέρᾳ τῆς σήμερον εἰς Ριμίνην ἐν ἀναλάβῃ τὴν ἀρχηγίαν ἐν τοῖς μεγάλοις γυμνασίοις.

—Ὁ πρωθυπουργὸς Κρίσπη ἀπῆλθε σήμερον εἰς Νόνζαν διὰ Μιλάνου.

—Τὸ «Βῆμα» δημοσιεύει τηλεγράφημα ἐκ Νεαπόλεως καθ' ὃ το θαυρηκτὰ Δουέλιο καὶ Αἰτνα μόνον ἀπέπλευσαν κατὰ τὴν προηγουμένην νύκτα εἰς Ἀνατολὴν. Τὰ λοιπὰ τῆς μοίρας πλοῖα ἀποπλεύσουσι κατὰ τὴν νύκτα ταύτην εἰς Κεφαλληνίαν, τὰ δὲ τορπιλλοδόλα θέλουσιν ἀποπλεύσει τῇ ἐπαύριον. Τό τε «Βῆμα» καὶ ἡ «Ἰταλία» παρατηροῦσιν οὕτως.

Ἀγγλοὶ ἐκυρίευσαν τὸ Καλαί.—Ἐγένετο ἀνακαυχῆ τοῦ πολέμου τῇ μεσιτεῖᾳ τοῦ Πάπα.

1346. Ἐγένετο ἡ ἐν Δουρξάμῃ μεταξὺ Ἀγγλῶν καὶ Σκώτων μάχη, καθ' ἣν Δαβὶδ ὁ Β' τῆς Σκωτίας συνελήθη αἰχμάλωτος.

1347. Κάρολος ὁ Δ' ἔργονος τοῦ αὐτοκράτορος Ἑρρίκου Ζ' βασιλεῦς τῆς Βοεμίας ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας θανόντος τοῦ Λουδοβίκου. Ὁ Κάρολος ἐθεμελίωσε τὰ ἀρχαιότατα τῆς Γερμανίας Πανεπιστήμια εἰς Πράγαν καὶ Βιέννην.

—Ὁ Νικόλαος Ριέξης λαμβάνει τὴν διοκίσησιν τῆς Ρώμης, καθισχυάσας αὐτὴν τῆς ἀναρχίας διὰ τῆς ἐκδιώξεως τῶν Βαρόνων καὶ λαβὼν τοὺς τίτλους τοῦ Δημάρχου καὶ τοῦ ἐλευθερωτοῦ τῆς Ρώμης μετὰ δικτατορικῆς ἐξουσίας.

1349. Ὁ πρῶτος μέγας λοιμὸς ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τῆς 31 Μαΐου μέχρι τῆς 29 Σεπτεμβρίου.

—Τὸ τάγμα τῆς περικνημίδος συνεστήθη ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ'.

1350. Πέτρος ὁ σκληρὸς διεδέχθη τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀλφόνσον τὸν ΙΑ' εἰς τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον. Κατέστη διάστροφος διὰ τὰς ὁμοτητάς του.

1351. Ἰωάννης ὁ Β' ἀνέβη τὸν Γαλλικὸν θρόνον διαδεχθεὶς τὸν θανόντα πατέρα αὐτοῦ Φιλίππον τὸν στ'.

1352. Οἱ Τούρκοι κατὰ πρῶτον εἰσέρχονται εἰς Εὐρώπην.

—Ὁ Παλαιολόγος καὶ ὁ Κατακουζηνὸς πολεμοῦσι πρὸς ἀλλήλους.

αὐτὴ θέλει ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν συνήθη αὐτῆς σταθμὸν ἐν Ἀνατολῇ ἀφροῦ λήξωσι τὰ γυμνάσια καὶ θεωρηθῇ περιττὴ ἢ ἐν τῇ Μεσογείῳ διαμονὴ αὐτῆς.

Τουλῶν, 26.—Πιστεύεται ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν ναυάρχος Κράντζ ἐπεβίβασθη τοῦ τορπιλλοδόλου Ἰέρακος ἵνα παρακολουθήσῃ τὰ γυμνάσια.

Παρίσιοι, 27.—Ὁ στρατηγὸς Βουλανζὲ τεθήσεται ὑπὸ δημοκρατικοῦ τιμῶς ὁμίλου ὑποψήριος ἐν ταῖς βουλευτικαῖς ἐκλογαῖς αἵτινες γερνήσονται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ ὁκτωβρίου ἐν Ἀρδέρ. ἐπίσης τεθήσεται καὶ ὑποψήριος κατὰ τὰς γερονσιαστικὰς ἐκλογὰς τῆς Ἀνω Βιέννης.

—Κατὰ τὴν «Γαλλικὴν δημοκρατίαν» ἡ Βουλὴ θέλει διατάξῃ γενικὴν ἀνάκρισιν ἐπὶ τῇ βουλανζερικῇ συνομοσίᾳ συνεπείᾳ τῶν μετὰ τῶν βοναπαρτιστῶν σχέσεων τοῦ στρατηγοῦ Βουλανζέ.

Βιέννη, 27.—Ἐπανειλημμένως ἐξετέλῃ ἡ ἀγάπη ἡν ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας τρέφει διὰ τὸ ναυτικὸν αὐτοῦ. Οὕτως ἐκ Βερολίνου ἀγγέλλεται ὅτι πολλὰ νέα θαυρηκτὰ ναυπηγηθήσονται καὶ ἐν Δαντζικ μέγας συγκροτηθήσεται πολεμικὸς λιμὴν. Κατὰ τὴν «Βερολίνοιον Ἡμερησίαν» 2 εκατ. μάρκων διὰ τ' ἀνωτέρω ἀπαιτηθήσονται, τοῦτο δὲ οὐδόλως ἀνταποκρίνεται, λέγει, εἰς τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασί α. ποιότητος γρ.	190—200
» β'	160—170
» κόκκινα	80—140
» ξυνισμένα	30—60
ράκη σάμα 19 βαθ. ἢ ὅκ. παρ.	55—60

37 ΕΠΙΦΡΑΣΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.
(συνέχεια.)

1327 Καθαίρεθέντος Ἐδουάρδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἀγγλίας τοῦ Ἀγγλικοῦ θρόνου, ἀνηγορεύθη διάδοχος αὐτοῦ Ἐδουάρδος ὁ Γ' ἐφ' οὗ ἀπεφασίσθη ἐν Κοινοβουλίῳ νὰ ᾔηται γλῶσσα τῆς ὑπηρεσίας καὶ τῶν νόμων ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα, ἥτις διὰ τοῦτο ἐξωπυρώθη καὶ ἀνεπτύχθη.

1328. Ἀνδρόνικος ὁ Γ' ὁ Παλαιολόγος, ἔργονος Μιχαὴλ τοῦ Παλαιολόγου, συγκυβερνῶν μέχρι τοῦδε μετὰ τοῦ πάππου τοῦ ἔμεινε ἦδη μόνος αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς, ἐκθρονισθέντος Ἀνδρόνικου τοῦ Β'.

—Φιλίππος ὁ ΣΤ' ὁ Βαλεντιανὸς συγγενὴς Καρόλου τοῦ Δ' διεδέχθη αὐτὸν θανόντα ἦδη ἀπαίδον, εἰς τὸν θρόνον τῆς Γαλλίας.

—Ὁρχανὸς ἢ Ὁρχας ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῶν Τούρκων καὶ ἔστησε τὴν ἔδραν αὐτοῦ εἰς Προύσαν τῆς Βιθυνίας.

1329. Δαβὶδ ὁ Β' ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Σκωτίας.

—Ρανδῶλφος ὁ κόμης Μουρράϊ ἦν ἀντιβασιλεὺς.

1331. Τὰ Τευτονικὰ τάγματα ἐγκατεστάθησαν εἰς Πρωσίαν.

1332. Ὁ Ἐδουάρδος Βαλιόκης, βοηθούμενος ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ' ἐστέφη εἰς Σκόνην τῆς Σκωτίας, βασιλεὺς τῶν Σκώτων, πλην μετ' ὀλίγον ἐδιώχθη ἀπὸ τὸ βασιλεῖον.

1333. Καζιμῆρος ὁ Γ' ἐπικληθεὶς Μέγας

ἀνηγορεύθη βασιλεὺς τῆς Πολωνίας διαδεχθεὶς τὸν πατέρα αὐτοῦ Βλαδίσλαον. Ὁ βασιλεὺς οὗτος ἐνίκησε τὸν βασιλέα τῆς Βοεμίας, ἐκυρίευσε μέρος τι τῆς Ρωσίας, ἀνεμόρφωσε τὴν Πολωνικὴν νομοθεσίαν, ἐθεμελίωσε Νοσοκομεῖα, Λύκεια, καὶ παρεχώρησε τοῖς Ἰουδαίοις πρὸνόμια, ὧν μέχρι τοῦδε ἀπολαμβάνουσι.

—Οἱ Σκῶτοι ἐνίκηθησαν ὑπὸ Ἐδουάρδου τοῦ Γ' εἰς Ἀλδουνον λόφοι.

1336. Ὁ Πάππας Βινέδικτος ὁ ΙΒ' συνέστησε τὰ ἐργαστήρια δι' ὧν ἐπωλοῦντο αἱ ἀφέσεις τῶν ἀμαρτιῶν.

1339. Οἱ βασιλεῖς τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας Ἐδουάρδος ὁ Γ' καὶ Φιλίππος ὁ ΣΤ' ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. Ὁ Γαλλικὸς στόλος ἐνίκηθη ὑπὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ εἰς τοὺς αἰγιαλοὺς τῆς Ὀλλανδίας.

1340. Ἀλφόνσος ὁ ΙΑ' βασιλεὺς τῆς Καστίλιας ἐκυρίευσεν ἀπὸ τοὺς Μαύρους πολλὰς πόλεις τῆς Γρανάτας καὶ τὴν Καρτηίαν (Ἀλγέριαν).

Ἡ κυριότης ἐφευρέθη ὑπὸ τοῦ Βερθέλδου Σφάρτη μοναχοῦ τιμῶς τῆς Πολωνίας.

—Ἡ ἐλαιογραφία λέγεται ὅτι εὗρεθῇ ὑπὸ Ἰωάννου Βάν Εὐκην.

1341. Ἰωάννης Ε' ὁ Παλαιολόγος ἀνηγορεύθη αὐτοκράτωρ τῆς Ἀνατολῆς νεώτατος, θανόντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀνδρόνικου τοῦ Γ' κηδεμονευόμενος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Κατακουζηνοῦ ὅστις ἐσφετερίσθη πᾶσαν τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν.

1345. Ἀνεγένθη μεαζὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας πόλεμος, καθ' ὃν ἠττήθησαν αἱ Γάλλοι οἱ

(ἔπεται συνέχεια.)

Τύποις ΣΑΛΠΙΞΟΣ.